

Intencje diagnozy a cofnięcie uprawnień

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: sobota, 09, kwiecień 2016 00:00

Monika Małowiecka

Odslony: 1989

Naczelny Sąd Administracyjny zajął stanowisko w przedmiocie przesłanek i charakteru decyzji w sprawie cofnięcia uprawnień diagnoście. W wyroku z dnia 17 września 2015 roku (sygn. akt: II GSK 1768/14) orzekł, że zastosowanie art. 84 ust.3 ustawy Prawo o ruchu drogowym zależy wyłącznie od wystąpienia okoliczności wskazanych w tym przepisie. Żadne inne okoliczności nie mogą być brane pod uwagę. Ponadto, warto wskazać, że sformułowanie „cofa” wskazuje, że organ nie ma pozostawionej swobody uznania i np. stopniowania naruszenia prawa przez diagnozę. Jeżeli starosta stwierdzi wystąpienie jednej z wymienionych przesłanek, ma obowiązek wydać decyzję cofającą uprawnienia.

Badanie techniczne pojazdów wykonuje zatrudniony w stacji kontroli pojazdów uprawniony diagnosta (art. 84 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym). Starosta cofa diagnoście uprawnienie do wykonywania badań technicznych, jeżeli w wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono: 1) przeprowadzenie przez diagnozę badania technicznego niezgodnie z określonym zakresem i sposobem wykonania; 2) wydanie przez diagnozę zaświadczenia albo dokonanie wpisu do dowodu rejestracyjnego pojazdu niezgodnie ze stanem faktycznym lub przepisami.

Przepis art. 84 ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy Prawo o ruchu drogowym nie uprawnia starosty do miarkowania konsekwencji, co oznacza, że *uchybenia o dużym ciężarze gatunkowym są traktowane na równi z uchybeniami o mniejszych skutkach*. Wykonanie badań technicznych pojazdów sprzecznie z wymogami prawa i stanem faktycznym zawsze będzie rodziło po stronie organu obowiązek cofnięcia uprawnień (por. wyroki NSA z dnia: 25 lutego 2015 r., sygn. akt II GSK 46/14; 12 kwietnia 2013 r., sygn. akt II GSK 60/12). Na odpowiedzialność wynikającą z przepisu art. 84 ust. 3 ustawy - Prawo o ruchu drogowym nie mają także istotnego znaczenia intencje, jakimi kierował się diagnosta poświadczając nieprawdę oraz jego wina (por. wyrok NSA z dnia 12 stycznia 2012 r., sygn. akt II GSK 1395/10).

Źródło: [CBOSA](#)